

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Communes omnibus sanctis Veritates, præterquam Apostolis &
Evangelistis, quorum sunt singulares propriæ. De sanctis Martyribus. Sicut
martyrio vita naturalis, sic mortificatione vita sensualis; Id ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

VERITATES PRACTICÆ.

COMMUNES OMNIBVS SANCTIS,
PRÆTERQVAM APOSTOLIS ET EVAN-
GELISTIS, QUIBUS PROPRIÆ DE-
SIGNANTUR, SUIS LOCIS.

COMMVNIS OMNIBVS SS. MARTYRIBVS.

*Tamquam aurum in fornace probavit illos : & quasi holocausti
hostiam, accepit illos. Sap. 2.*

VERITAS PRACTICA.

Sicut Martyrio vita naturalis, sic Mortifi-
catione vita sensualis.

*SENSVS est, quod sicut nec pereat Fides, perden-
da est Martyrio vita naturalis; sic ne pereat Fi-
delitas, perdevda mortificatione, vita sensualis.*

*RATIO EST, Quia tale est meritum Fidei, &
tali ejus obligatio, ut illi postponenda sit vita
naturalis.*

*Sed tale est etiam meritum & obligatio Fidelitatis
nostra, ut illi subicienda sit vita sensualis.*

*Ergo aequaliter hac est exponenda, ne pereat Fide-
tas: sicut ne pereat Fides, non dubitatur exponi
Martyrio vita naturalis.*

I. PUNCTUM.

QUAM sit mirabilis & magnificandus
Deus in sanctis Martyribus suis; quan-
ta sit horum gloria, & quantum inde ad
perfectam mortificationem incitamen-
tum, suscipimus habes in vernacula Meditatione,
ad id instituta.

Nunc verò ex multis, quæ inde possunt ad
praxim erui, hæc Veritas maximè practica & fru-
tuosa videtur, *Ut sicut ne pereat Fides, perdenda
est martyrio vita naturalis, sic ne pereat fidelitas,
perdevda est mortificatione vita sensualis.*

Ratio fundamentalis hæc est, quia tale est me-
ritum & obligatio Fidei nostræ, ut præferri de-
beat vitæ naturali; Quod quidem ex triplici ca-
pite potissimum declarari potest. Primum, quia
Deus ut Dominus vitæ nostræ id meretur, ut
quando imperat, vel quando agitur de honore
ejus, vitam illi nostram planè consecremus, *Mo-
vero, ait Dominus Moyli : mortuusque est Moyses
servus Domini, jubente Domino. Sic planè quili-
bet nostrum debet eo jubente mori. Jubere au-
tem intelligitur quando non aliter viveres, nisi
eum offenderes, fidem abnegando : Tum potius
dicendum cum Sulannæ *Melius est mihi absque
opere incidere in manus hominum, quàm peccare
in conspectu Domini.**

*Deut. 32-
& 34. 1*

Dan. 13-

Deinde id debemus Christo Domino, tum
quod restituit nobis vitam æternam, tum quod
idcirco suam dedit quali modo scimus, quam
probrosam, quàm indignam! *Christus passus est pro
nobis, volens relinquere exemplum, ut siquamini*

1. Pet. 2-

vestigia eius. Et quotquot Christiani sumus, hoc veluti Sacramento & juramento fidei ad illius obsequium ita tenemur, ut citra perfidiam & apostasiam resilire non possimus. *Qui negaverit me coram hominibus, negabo, & ego eum coram Patre meo.*

Denique id ipsum debemus animæ nostræ, & saluti æternæ, ut temporalem vitam tam libenter impertiamur, quam probrosum, quam inordinatum & indignum esset, *Si propter modicum corruptibilem vitam temporis, ut aiebat ille, maculam, & execrationem sempiternam conquiramus. Nam nisi in præsentis temporis supplicio hominum eripiar; sed manus Omnipotentis nec verum nec discursum effugiam.*

Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi Athleta, non exhorruit carcerem, ad imitationem sui Capitis toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: Et quot ante mortem pro Christo portulit supplicia, tot es de se obtulit sacrificia. Sic fuit S. Augustinus. O quam facili pretio nobis conceditur, quod tam caro sancti emerant. Nunc quid fratres vestri ibunt ad pugnam, & vos hic sedebitis!

II. PUNCTUM.

SED tale est etiam meritum & obligatio Fidelitatis nostræ, ut illi subicienda sit vita sensualis.

Non est dubium quin, si de peccato mortali ageretur, perinde obligaremur atque in ipsa Martyrij occasione pro Fide, eamque in rem egregius est tractatus apud S. Cyprianum de duplici Martyrio, ubi hæc inter alia contra peccatorem. *Cum Tyrannus dicit, abnega Christum & immola levi, sape lingua negat corde reclamante: quamquam hoc gravissimum crimen, tamen aliquam in pietatis culpam elevat humana natura imbecillitas. Ibi satanas tibi loquitur per tuam concupiscentiam: abnega Christum, & esto dives, assevera mammona & Christo nuntium remitte: nec dicit, morere, sed potius oblecta oculos. Et tamen tu hic sponte submittu genua Satana, & abnegato Christo, te totum illi mancipas.*

Et verò etiam ubi de veniali tantum ageretur sicut profecto saltem de eo agitur, quando inordinatus est motus sensualitatis; quam vera sit propositio vel ex eo patet, quod vita sensualis longè minor & inferior est vitæ naturalis; At vita ipsa naturalis, si opus foret, danda potius esset, quam illud veniale committendum; Quanto igitur magis sensualis: Hinc aptè Sapiens: *Pro Lu-*

stria agonizare pro animata, & usque ad mortem certa pro lustria.

Quod si triplex illud caput, unde meritum & obligatio fidei petebatur in primo puncto, volueris attendere, profectò etsi non eandem & omninò parem fidelitatis obligationem concludes; at certè similem suo proportionato modo atque ita nos obstringentem reperies, ut profus delinat esse fidelitas, si non sibi subiciat vitam sensualem. Quale enim illud & quam alienum à fidelitate, præter Deo, Christo & saluti, seu perfecti tranquillitatis, nescio quam vanitatem, voluptatem & commoditatem corporis, malle ostendere Deum, & Christum, quam suum appetitum! *Hæc tibi reddo Domino! Hæc tibi reddis Christo! ubi nam illud quod debes, Cor totum, tota anima, tota meas, tota virtus, tota fortitudo; & omnes vires? Certè non ubi sensualitatis; nam quantum est illi datum, tantum de toto detractum est. Charitas Christi urget nos, aiebat Apostolus, asseverantes hoc, quoniam sanctus pro omnibus mortuus est; ergo omnes mortui sumus, & pro omnibus mortui, est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivunt, sed ei qui pro ipsis mortuus est & resurrexit.*

Quid porro est, non sibi vivere sed totum Christo, nisi sensualitati renuntiare? Nam certè qui cedit appetitui, sibi vivit, quantum eumque modicè cedat: Mors nobis integra per mortem Christi imperatur: *Mortui sumus, & sepulti cum illo; nullus igitur motus vitæ sensualis relictus est, cum mors totam planè vitam excludat, aut mors dici non possit. Et cum Christus Dominus in hoc esse mortuus, & resurrexisse dicatur ab eodem Apostolo, ut & mortuum & vivorum dominetur: Videlicet quomodo mortuis dominatur? Videlicet ut nullo profus motu mortui moveantur, quam ex eius imperio? sic nos viventes non aliter moveri debemus. Sic propterea monemur, exhibere corpora nostra hostiam viventem. Sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium nostrum.*

Quantò res verò modica & exigua nobis apparet, tantò fidelitas major probaretur, & tantò arguenda est infidelitas, quæ in re tantilla, se Christo prætulit. Nec porro leve putes animæ damnum quod hac infidelitate contrahitur; Nam *qui fidelis est in minimo, & in majori fidelis est; & qui in modico iniquus est, & in majori iniquus est, inquit Dominus. Sic probatur fidelitas, ut in igne aurum. Audi scripturam: Quomodo probatur in confessoris argenteus, & in fornace aurum, sic proba-*

ut homo ore laudantis. Expende hoc anime, inter omnes vitæ sensualis actus, moveri suis laudibus, videtur levius, aut certe parum grave; Et tamen inde probatur fidelitas, ut tibi innotescat nihil tam leve esse in hac materia quod non sit studiosè cavendum.

III. PUNCTUM.

ERGO similiter ne pereat Fidelitas, perdenda est mortificationis vita sensualis, sicut Martyrio perdevetur vita naturalis, ne periret Fides, quia sic Deus utrobique meretur, hoc æquè debemus Christo Domino, hoc salutis & perfectioni animæ, quæ nihil carius post Deum nobis esse debet. Si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum & projice abs te: Et si dextra manus tua, scandalizat te, abscinde eam: Et si pes tuus te scandalizat, amputa eum. His tribus membris, seu symbolis designatur triplex concupiscentia, unde tota conficitur sensualitas, quæ nos à Fidelitate revocat, sub specie boni, honesti & delectabilis.

At verò, hic etiam considera, quàm longè digniùs & securiùs triplex illud bonum reperitur in ipsa fidelitate. Quid enim & honorificentius, & ad omnem commendationem gloriosius quàm se ita fidelem exhibere Deo, ut ne latum unguem, ne pro quolibet alio præterito bono, ab eo discedatur? Quibus non præconijs & laudibus hunc fidelem Dominus servum effert?

Compara gloriam quæ à Deo est, cum gloria quæ à mundo? Confer istam Jobi, commendationem, quam à Deo promeruit, cum alia quavis quam tibi mundus referre possit: Numquid inquit, considerasti servum meum Job: quod non sit ei similis in terra, homo simplex & rectus, ac timens Deum? Utrum securiùs proba ià Deo, an ab hominibus? Vt cum benedixerint vobis homines? Et si autem maledicant, maledicent illi, & tu Domine benedices.

Sic perge considerando de alijs concupiscentiis; Quæ commoditas sensualis præ utilitate fidelitatis? quænam voluptas sensuum præ gaudio animi & præ illa delectatione securæ mentis, quæ est iuge convivium? Quid ergo tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam turbidam? En Dominus Deus tuus tibi illud bonum longè præstantius offert, & tu illo deserto, paternisque delicijs abdicatis, mavis ad siliquas porcorum recurrere! Cave id omnino, & aud. Christum Dominum: Esso fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Expende verba, usque ad mortem, inclusive, seu de vita naturali agatur, quæ sine dubio danda est, potius quam vel leve peccatum admittatur: seu longè magis de sensuali, quæ potiori jure debetur, quoties fidelitas id exigit. Et quia semper & ubique exigit, Ideo semper Mortificationem Iesu in corpore nostro circumferamus, ut & Vita Iesu manifestetur in corporibus nostris.

COMMVNIS SANCTIS CONFESSORIBVS PONTIFICIBVS.

Non est inventus similis illi, qui conservaret legem excelsi.

Ecclesi. 44.

VERITAS PRACTICA.

Et communia singulariter, Et singularia communiter.

SENSVS est quòd sic communia singulariter tractanda sunt, ut singularitatis nota vitetur, Et à communibus nunquam discedas.

RATIO EST, Quia idcirco communia singulariter sunt tractanda quod ad id Gratia quadam singularis, unicuique à Deo datur.

Sed illa gratia notari affectata singularitatis abhorret, & à communi lege non discedit.

Ergo utrumque sic temperandum est, ut & communia singulariter observentur, & singularia communiter, seu sine præiudicio communitatis, Quod est diligenter cavendum.

I. PUNCTUM.

QUOMODO de unoquoque sancto Pontifice dicatur, non esse alium similem illi, quanta inde Christi Domini gloria, quantus uniuscuiusque Sancti Pontificis honor, & alia quæ in hanc rem quæri possent, habes in Meditatione de hoc argumentum.

Mat. 18.
Mar. 9.

Job. 2.

Luc. 6.
Ps. 103.

Prov. 15.
Jer. 2.

Apoc. 2.

1. Cor. 4.